

Σημείωμα επί των Σχέσεων Πολιτείας και 'Εκκλησίας
και της άπορεύτητης ύποθηξήσεως του 'Εκκλη-
σιαστικού μας οργανισμού .

'Η κατάσταση των σχέσεων Πολιτείας και 'Εκκλησίας, που από πάρα πολύ χρόνο δεν ήταν καθόλου καλές, άναμφίβολα τελευταία έχει γίνει προβληματική .

Κατά τη γνώμη μου, η τέλεια λύση που θα συνέφερε και στις δύο 'Αρχές απόλυτα, είναι η έκστομη κήρυξη της $\alpha \nu \epsilon \xi \alpha \rho \tau \eta \sigma \epsilon \omega \varsigma$ της 'Εκκλησίας από την Πολιτεία .

Σ' αυτό όμως το μέτρο δεν μπορούμε να καταφύγουμε άμεσα, και χωρίς κατάλληλη προπαρασκευή. Γιατί πιθανόν να φθύνει απότομα σε κατάσταση άντιμαχίας, πράγμα που είναι άσυνφορο για την κοινωνική μας σύσταση και σύγχρονα σε πλήρη άποδιοργάνωση των εκκλησιαστικών. 'Επομένως νομίζω ότι πρέπει να παραμείνει η άνεξαρτοποίηση, ο τελικός σκοπός και έν τω μεταξύ να προωθήσουμε σε άλλαγή των συνθηκών των σχέσεων .

Δέν συμφωνώ άδωχη και με την προτεινόμενη άλλαγή του συστήματος που επικρατεί, της Νόμου Κράτους Πολιτείας με το της Συναλλαγής, γιατί το αυτό έκτός ότι έχει βερυμένο παρελθόν, άφου κυρίως το αυτό ήταν που επικράτησε στα χρόνια του Βυζαντινού, θα επιφέρει μεγαλύτερη σύγχυση και στις σχέσεις και στις άντιλήψεις των έκπροσώπων και των δύο $\alpha \rho \chi \omega \nu$.

Προτείνεται έκπομένως μετερρύθμιση στο σύστημα που κρατεί, σε μεταβατική περίοδο, άπροσδιόριστης διάρκειας. Με κύριο χαρακτηριστικό στοιχείο στις σχέσεις : Τη συμφωνία, να νομοθετεί η Πολιτεία για τα εκκλησιαστικά μόνο ύστερα από σύμφωνη γνώμη της 'Εκκλησίας.

Όμοια συμφωνία να καθοριστεί στο : με ποιούς όρους θα γίνονται οι προσφορές της 'Εκκλησίας στα κοινωνικά και ήθικά και ένθικά θέματα και οι άντιπροσφορές της Πολιτείας σε άξιοφύλιση άνέσεως στα έργα της 'Εκκλησίας και σε βοήθεια να άποκτήσουν οι εκκλησιαστικοί άντίληψη και έκανότητα να αυτοδιοικήσουν ύπεύθυνα και άποκλειστικά τα της 'Εκκλησίας .

II . θέματα στα όκοτε νομίζω ότι πρέπει να άφεθεί μόνη της η 'Εκκλησία να χειρίζεται, είναι :

'Η 'Εκκλησιαστική 'Εκπαίδευση

'Η 'Ενοριακή 'Οργάνωση

'Η άντιμετώπιση των οικονομικών της εκκλησιαστικής δραστηριότητας και των άναγκών των εκκλησιαστικών στελεχών.

III . Για την έκφραση έκπεριστατωμένης Γνώμης της 'Εκκλησίας προτείνεται η σύσταση έκδικού όργάνου. Νομοκανονικού 'Εκκλησιαστικού συμβουλίου της 'Εκκλησίας, μικτής συνθέσεως από κληρικούς και λαϊκούς που μόνιμα να λειτουργεί και να γνωμοδοτεί ύπεύθυνα και άπολύτως αίτιολογημένα σε όλα τα θέματα που ένδιαφέρουν την 'Εκκλησία και που θα χρειάζονται την όποιαδήποτε έκέμβαση ή συμπάράσταση της πολιτείας

Τά μέλη αυτού του Συμβουλίου να εκλέγονται : Από την 'Ιεραρχία τά μέλη άρχιερείς. Από το Πρεσβυτέριο και τη Διακονία τά μέλη 'Ιερέων και Διάκονων. Και με κοινή έκπόση της 'Ι. Συνόδου και του 'Υπουργείου Παιδείας και θρησκευμάτων, τά λαϊκά μέλη.

Τό συμβούλιο μπορεί να χωρίζεται σε διάφορες έκτροπές έκνεο-

λόγους τις εργασίες του και να διαθέτει άπαραίτητη έμπειρη γραμματεία .

IV . Η Έκκλησιαστική Έκπαίδευση ν' άνατεθεί στην Άποστολική Διακονία, που ένα λόγω άναδιοργανωμένη να μπορέσει να εξελιχθεί σε Όργανισμό Πνευματικής και Κοινωνικής δραστηριοποίησης της Έκκλησίας. Νά ίδρυθούν Έκκλησιαστικές Ακαδημίες -παράλληλες με τις Παιδαγωγικές. Και Έπιμορφωτική Διδασκαλεία για τους κληρικούς που έχουν ήδη μικρή μόρφωση.

Και να καταργηθούν όλων των τύπων τά Έκκλησιαστικά Σχολεία που τώρα ύποτυπώδως λειτουργούν.

Ένω οι θεολογικές Σχολές ν' άφεθούν να προέγουν το Έκιστημονικό και θεολογικό Έργο τους, σύμφωνα με όσα κάθε φορά θα ισχύουν για τά Πανεπιστημιακά .

Η Πολιτεία εδώ μπορεί και πρέπει να βοηθήσει οργανωτικά, με διάθεση εκπαιδευτικών συμβούλων, και οικονομικά μ' έγγραφη στον Προϋπολογισμό του Κράτους τουλάχιστο τόσων κονδυλίων όσων και τώρα για την έκκλησιαστική έκπαίδευση, που ή ίδια άσκει.

V . Η Ένοριακή Οργάνωση να προχωρήσει σύμφωνα με όσα προγραμματίστηκαν στην Έεραρχία του 1958. Όποτε νά γίνει συστηματικά κατανοητό, με τον θαυμάσιο τουτο τρόπο, από το έκκλησιαστικό πλήρωμα, το καθήκον και το δικαίωμα που έχει μέσα στον έκκλησιαστικόν οργανισμό, και να έθιοθούν έτσι οι πιστοί να τά εξασκούν. Όποτε νά προχωρήσει στην όρθή αντίληψη και να φέσει με κάποιο στό σημείο, που όλοκληρη ή Έκκλησία και όχι μόνον οι έπι κεφαλής Μονάδες της, να κινηθεί σωστά και ένεργητικά σ' έκπλήρωση της Μεγάλης άποστολής της σε χάρη του Λαού .

Η Ένορία είναι το δυναμικό κύτταρο του έκκλησιαστικού οργανισμού. Έχει Άποστολική την καταγωγή της. Και προσαρμόζεται έριστο στα δικά μας πράγματα. Χωρίς την άνάπτυξη της Ένορίας, δεν μπορεί τίποτε το σημαντικό σοβαρό να έπιτελεσθεί στην Έκκλησία .

Νά ένισχυθεί ιδιαίτερα στους κόλπους της το πνεύμα της Κοινωνικής Έργασίας σε βάθος και κατ' άτομο, έτσι παράλληλα, όπως και ή φροντίδα για τη σωτηρία των ψυχών .

Και να γίνει έτελος κατανοητό ότι χρειάζεται, κυρίως για τουτο το Έργο της Ένορίας, επάνφρωσή της εκτός με κατέλληλους Έρετες, και με άνδρες και γυναίκες κοινωνικούς λειτουργούς-θεολόγους και " Διακόνισσες " .

VI. Τά οικονομικά της Έκκλησίας, όλα άνεξαρτέτως να ένοκοιηθούν. Νά ίδρυθεί ένιατος Οργανισμός των Οικονομικών της Έκκλησίας. Και να ύπαχθούν στη δικαιοδοσία του, ή καταύουση και ο έλεγχος της διαχείρισης των οικονομικών, των Ναών, των Έξωκκλησιών, των Μονών και των πόσης φύσεως Έδρυμάτων της Έκκλησίας. Ο Έίδιος Οργανισμός να έχει παρόμοιαν ισχύ και στις τοπικές Έκκλησίες της Κρήτης και της υόκεανήσου.

Είδιχη μέριμνα του Οργανισμού τουτου να είναι: Η 'αξιοποίηση και ή καλή διαχείριση της έκκλησιαστικής περιουσίας, για την άντιμετώπιση όλων των άναγκών της Έκκλησίας. των Πνευματικών και Κοινωνικών Έργων της, όπως και της Μισθοδοσίας και της Ασφάλσεως των στελεχών της, όλων των βαθμών και των διακρίσεων.

Η Πολιτεία στο σημείο τουτο μπορεί να βοηθήσει σε άφογη και

καὶ ὀρθολογιστικῆ ὀργάνωσι τοῦ Ὄργανισμοῦ τούτου. Ὡς ἐπίσης μὲ τὸ νὰ ὀφείλῃ τὴν ἀνάλογη ἐτήσιαν οἰκονομικὴν ἐνίσχυση τῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ τὸν κρατικὸν προϋπολογισμὸν. Ἐνῶ σύγχρονα νὰ καταργῆσῃ καθε ἀνάμειξη τῶν Δημοσίων Ταμείων εἴτε γιὰ εἰσπράξη εἴτε γιὰ πληρωμὴ ἐκκλησιαστικῶν. Καὶ μὲ ἀπαγόρευση καθε ἀπαλλοτριωτικῆς πράξεως στὰ ἐκκλησιαστικὰ.

Ἡ Διοίκησι καὶ καθε εὐθὺνη συντηρήσεως καὶ λειτουργίας τοῦ Ὄργανισμοῦ ν' ἀνήκει στὴν Ἐκκλησία.

Νὰ παραχωρηθῆσ τ' αὐτὴν τὸ δικαίωμα τῆς μονοπωλήσεως τῶν ἐκκλησιαστικῶν εἰδῶν : κηροῦ, ἀμψίων καὶ ἱερῶν βιβλίων. Ὅπως καὶ τὸ δικαίωμα κρίσεως καὶ σχετικῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν ὕδων γῶρων ἱερῶν χαρακτηρίζονται ἄρχαιολογικοί, ἀποκλειομένων παρεμβάσεων ἄλλων ὀργάνων καὶ παραγόντων .

+ Πρωτ. Γεώργιος Πυρουνάκης

